

SZÉCSÉNYI HIRLAP

SZÉPIRODALMI, TARSADALMI ÉS KÖZGAZDASÁGI HETILAP.

Előfizetési ár:

Egész évre 8 kor. Félévre 4 kor.
Negyed évre 2 kor.
— Egyes szám ára 16 fillér. —
Előfizetések a kiadóhivatalba küldendők.

Megjelenik minden pénteken.

Felelős szerkesztő: Főmunkatárs:
BARCZA KÁLMÁN. KÁLMÁN SÁNDOR.
A szerkesztőség telefon száma: 1.

Előfizetési pénzek, reklamációk és hirdetések a kiadóhivatalhoz intézendők.
A lap szellemi részére, vonatkozó minden közlemények a szerkesztőhöz küldendők.

A szécsényi szőlők felujtása.

Valaki, a ki hozzártó, azt mondta, hogy a szécsényi szőlőhegyek területe a mi szőlőművelés alá lenne fogható, mint egy 750 katasztralis hold, vagy is mintegy 1000 magyar hold.

Ugyan az a valaki 30 hektoliter bort, ehhez szükséges 40 métermázsa szőlőt szőlőt számítva egy magyar hold átlagos termésére, s a termelésre csemege szőlő fajtákat véve fel, a mikor is a valóság ugy alakulna, hogy 40 méter mázsa csemege szőlő fogna teremni egy holdon, vagy is 1000 holdon 40000 méter mázsa, ennek várható pénzértékét 800,000 koronára tette.

A szőlőből 800,000 korona bevétel évenként.

Ugynevezett bruttó bevétel. Lehet valamivel több is, de vegyük fel, hogy százkétszáz ezer koronával kevesebb is.

Aztán tegyük hozzá, hogy e tételek itt arra valók, hogy ezek számításával fogalmunk legyen róla, mi is valójában, a mi szóban forog, s kialakuljon szemünkben valamiféle képe a dolognak: és gondolja meg kiki, ilyen várható eredményért nem méltó e foglalkozni ezzel az ügygel?

Szegénynek, boldognak egyaránt.

Mikor a kivitel lehetősége fen forog, mert megvan hozzá a terület szőlőhegyben és az ember, a ki ezt a szőlőhegyet ilyen termővé előállíthatja.

Csak értelem kell hozzá és akarat.

Semmi más: egyedül ez. Mert a pénzt, a ki érdekelt és nincs neki, mindenki kockázat nélkül előnyére megszerezheti.

Az 1895. V. t.-cz.-ben, ennek végrehajtása tárgyában kibocsátott 60900/1896 sz. földművelésügyi m. kir. miniszteri rendeletben s ennek nyomán kelt további kormányhatósági intézkedésekben gondoskodva van erről.

A mely törvény alapján alakult Magyar agrár és járadék bank kötelezett legalább ötven millió korona kölcsönt a phylloxera által elpusztult szőlők felujtására a törvényes feltételek és módozatok mellett rendelkezésre bocsátani. És ez az ötven millió korona, még nincs igénybe véve. A pénzhez hozzájutás tehát nem kedvezés útján elérhető.

Hanem a törvény 19 §-a szerint 1910 december 31-ig a kölcsönnek felvéve kell lenni, a mely idő eltelte után a kedvezmények szerint kölcsön többé nem áll rendelkezésre.

Ugy áll: lehetne kinek kinek annyi kölcsönt kapni, a mi a betelepítéshez munkát anyagot érte, szükséges.

A kölcsön — az erről szóló szerződésbe foglalandó törlesztési terv szerint — 15 egyenlő, minden évben november hó 1-én esedékes előzetes részletben törlesztendő. Az első részlet felujított, illetőleg ujon ültetett szőlő termőképességének beálltával, de legkésőbb a kölcsön első részletének kiszolgáltatásától számított ötödik év november hó

1-én esedékes és fizetendő. (60,900/1896 sz. rendelet 11 §-a.)

Vagy is öt évig nem kell a kölcsönre fizetni. A ki pedig például maga dolgozza fel a földjét, maga ülteti be és műveli e munkája bérét a rendelkezésre bocsátott kölcsönből élvezheti. A mi azért fontos, mert ez által fenforog a lehetősége annak, hogy kiki saját erejéből, saját munkájával vállalkozhassék és képesítve legyen a szőlőfelujítás keresztül vitelére s élvezhesse annak összes előnyeit. A ki pedig a munkáért fizet, a kölcsönből, a mit szőlője termő képességének beálta után maga megerősítése nélkül törleszthet, vagyoni helyzete megingása nélkül teheti.

Természetesen mindenki csak önmagáért vállalna kötelezettséget. Arról, hogy hátkiért másért is, szó se essék. Ezt jól meg kell jegyezni és érteni.

Aztán kinek kinek bármily nagy és bármily kicsiny legyen a szőlő beültetésre alkalmas területe, a kölcsönt akadály nélkül megkapja.

A kivitel biztosítására, utmutatásra, ellenőrzésre a földművelésügyi miniszter természetesen kiválóan szécsényi emberekből bizottságot fogna szervezni. A mi az egyeseknek megint nem kerülne pénzébe, semmibe.

A szőlőművelés pedig ugy fogna beállítani, hogy az állam fogna adni a talajnak megfelelő fajvesszőt, ojtvánnyal, előállítási

A Szécsényi Hirlap eredeti tárcája.

Hazatérés.

Ráadták ócska kopott ruháját, a miben letartóztatták. Leolvasták a pénzt, a mi munkája után megillette. Kezébe nyomták az igazolványát. Aztán bezárult mögötte a kapu.

Nagy idegenkedéssel tekintett körül. Kívül a kapun ez a világ akkor is idegen lenne rá nézve, ha a messze távolban a lapály peremén kiemelkedő torony a faluja tornya lenne.

Ott a kapun belül ennek a világnak s minden bennevalójának a számára meg volt halva, el volt temetve. Soha se gondolt arra, hogy ennek egyszer vége lesz, máskép lesz. Ott belül abban a létben minden nap egyforma volt, nem gondolt rá, mi volt tegnap, a halmnap nem érdekelte. El volt fásulva. A lakulétének megfelelő élet volt ez.

Ötödikét évet töltött itt. Embert ott agyon. Künn a mezőn. Munka közben. Hargagosai voltak egymásnak. Az asszonya miatt. Amaz támadta meg. Nem volt tévedésben, nem képzelődött. Bár nagy indulatban, de

látta, tisztán látta, hogy amaz emelte rá a kapát De ő dühében, elkeseredésében gyorsabb volt. Bár nem tudna számot adni róla magának: tudta e, mit cselekszik? Megelőzte. Csak egy ütés érte amazt. A halántékán. Halva maradt ott.

Megtörtént. Ez a tudat elállta egész testét. Mintha kicserélték volna. Erőt vett rajta a dac. Uralta mikor az ügyésznél jelentkezett. Mikor kihallgatták. Aztán a főtárgyaláson. A mikor gyerekkori kenyeres patásai, a kikért nem egyszer kitette magát, terhére szemébe vallották, a mint nem volt, hogy ő támadta meg amazt. A kit megölt. Végig nézett rajtuk. A bírán is. Nincs senmi mondani valóm többet! felelte azok kérdésére. Egyetlen szót se szölt többet.

Hat évet hapott. Ide hozták. Hetek mulva mikor már itt volt, jött a levél, mit a felügyelő felolvasott neki. A felesége írta. Azt írta benne, hogy előtte való nap, mikor elítélték, lánya született. A felügyelő kérdezte, kíván e rá valamit felélni. Semmit! — felelte ridegen. A levélre hát nem ment felelet. Több levél aztán onnét sem érkezett.

Járt kelt a kapu előtt, a bástyák mellett,

fel-fel tekingetve. Mint a zivert eb. Mintha a rést keresné, a melyen visszamehet.

Órák múltán csörömpölt a kapuzár belől. A kapu megnyílt. A felügyelő jött ki. Ő még mindig ott volt.

— Mit keres itt, mért nem áll odább? főrmedt rá a felügyelő.

— Miért küldött el? Mikor engem itt senki sem bántott! — Tört ki viszonzásul elkeseredetten.

— De legyen hát eszén! Legyen ember, jó ember! Induljon utjára. Tudja, hogy itt nem lehet helye tovább.

A felügyelő megvárta, a míg elindult. Hosszu gyaloglás után elérte a falut, a minek templomtornyát messziről látta.

Mégis csak más levegő ez idekin. Akaratán kívül tele lüdüvel szivta be.

Nyár volt, aratás volt. A sikon köze és távol, a meddig a szem ért, munkálkodó emberek nyüzsgő raja.

A tarlón, mi mellett utja elvitt. fiatal férfi az ebédjét költötte el, a mit a felesége hozott ki. Az asszony az ura mellett, le nem vette az uráról a szemét. Őt hat éves fiuk pedig az apja kaszáját próbálta emelgetni.

Elfordította a tekintetét, mikor elhaladt

áron. És tanítók, utmutatók lennének szak-közgei.

Az összes szőlőbirtokosokat területük sorrendjében, s kinek kinek területe, mekkoraságának feltüntetésével össze kellene írni. Persze ennél, mint az ügy kivitelre segítésénél az előljárást kellene, hogy illesse a vezetés, mert magánember ha van is egy kettő, a kire a birtokosság zöme halgatni s utánna indulni fogna, szinte kérdéses, vajon válalkoznék e erre.

Igen is az előljárásnak a közönség hivatott vezetőit, a kiknek áttekintésük is van s gyakorlati és tapasztalati ismereteik is megvannak, össze kellene hívni s ezekkel az ügyet a kivitel szempontjából megbeszélni, megvitatni a kivitel lehetőségét és módját ekként tisztázni. Ennek megtörténtével a birtokos közönséget felvilágosítani, a kivitel felől is felvilágosítani, ez által az eszmének, a tervnek, a cselekvésnek megnyerni.

Aztán következnek a kivitel. A ki akarná az agrár kölcsönrel, a ki így nem akarná, saját létező tőkéje felhasználásával. Talaj elkészítés, ültetni való beszerzés így tovább. Hiszen ezt felemlengetni is felesleges.

A fentartáshoz mintá telepek, vessző és ojtványtermelés, ez megint nem az egyesek gondja lenne, de kinek kinek rendelkezésére állana, a mikor és a mennyiben szükséges. — A helyzet hozná magával, a földművelésügyi miniszter által kinevezendett bizottság, maga a földművelésügyi kormány fogna gondoskodni erről.

Előttem az lebeg: a termelő közönség minél nagyobb jövedelmét lássa és élvezzen belőle. Azért én nem bor termelésre, hanem a szőlő elárúsítására és így így csemege fajok, csemegeszőlő termelésére tartanám az egészet berendezendőnek. Nem ital kell ide, hanem pénz. A csemege szőlő sokkal drágább mint az óbor.

A mit azért vetek fel, mert az egész megállapításánál ezzel nem csak tisztában kell lenni, de az vajon borszőlőt vagy cse-

megszőlőt termeljenek-e, akiket illet, a kivitel sarkköve.

Részletekről, számokkal nem számolhatok be. Hanem ítélje meg kiki, a tőke vagyonnak mekkora emelkedéséről, ezzel a vagyonszágnak mekkora emelkedéséről van szó ezen szőlőfelújítás révén, mikor a várható évi jövedelem százazrekre rug. Itélje meg kiki, hogy bele számítva a munkás kezek sok százait, a kik ezen szőlő felújítás folytán itt köztünk, ahol helyük van, állandó foglalkozásban érvényesülnének, — azok a munkából jövedelemből évről-évre forgalomba kerülő százazrek mennyire szét áradnának a közönségben s mennyire elősegítenék és emelnék sok százak és százak jólétét. Forgalomnak micsoda emelkedése származnék ebből! Ha az, a ki ma a földje jövedelmeként munkája ráfordításával például hatvan korona egyenértékét kapja, elérhetne ugyanazon föld jövedelmeként hatszázat, vagy megtakaríthatná, ha úgy tetszik! Mert természetszerű, hogy a birtokosé a közvetlen haszonnak. Hanem száz féle változatban áradna szét a közönségben.

Én az ügyet nem vizsgálhatom magán érdekből. Kiki a válalkozásból kiveszi a maga minél nagyobb hasznát. Rendén van. Hanem az képtelenség feltevésnek is, hogy valaki azért húzódjék vissza s odázza el a kínálkozó előnyöket magától, mert másnak is haszna lenne abból. Akkor az illető például a gabonáját se árusíthatná el, mert abból haszna van a kereskedőnek. Ezek emberfeletti gyarlóságok. Ezekkel vesződni se érdemes. A közérdekből azonban, a mi a szőlő felújítás megvalósításához fűződik, ez szinte mindnyájunk ügye. Körmeny Gézáé és Schück Ferencé nem kevésbé mint mint Bárány Istváné meg Kovács Istváné s ezeké csak úgy, Oláh Pálé meg Terék Jánosé. Hogy földművelőt, iparost, kereskedőt említsek. Mindnyájunk érdeklődése kell is, hogy feléje forduljon. Hogy a kivitelnek szóval, biztatással, serkentéssel, felvilágosítással, meggyőzéssel részesei legyünk. Alakuljon ki

ebben a kérdésben köztünk vélemény, a mi általános. Igazi közvélemény. Az ügynek a kivitelre való megérlelésére.

A közvetlen érdekeltek a vezetők pedig álljanak elő. A ki vagy a kik ezt a szőlő felújítást dűlőre viszik, a jelen és jövő nemzedékek örök hálijára válnak érdemesekké.

Ez a felszólalás a vizshang a Szécsényi Hírlapban Stéger István urhoz intézett nyílt levélre.

H I R E K.

A nógrádvarmegyei jegyzői nyugdíjintézet elnöke Nagy István alispán elnöklété alatt folyó hó 6-án tartotta ülését, melyen a jegyzői egyesület részéről Pósa István, Bori László, Kovács Kálmán, Baskay Ferenc, Müller Károly, Hummer Ferenc és Wittver József, vettek részt. A választmányi ülésen hozott határozatok közül megemlítendőnek tartjuk, hogy Báthly Dezso málnapataki községi jegyzőnek 1760 korona, Wittver József buszai körjegyzőnek 1600 korona, Urszinger Pál romhányi községi jegyzőnek 1760 korona, és Gonda Gyula somoskőújfalusi körjegyző özvegyének 234 korona évi nyugdíj javaslatot a folyó hó 14-iki közgyűlés elé.

Bosznial szilvalekvar. A boszniai-hercegovinai iparkamarának tudomására jutott, hogy egyes Bosznián és Hercegovinán kívül lakó kereskedők aszalt szilvával főzött lekvárt boszniai lekvár néven hoznak forgalomba, ami alkalmas arra, hogy ennek a cikknek évtizedeken keresztül szerzett jó hírét megrontsa. Figyelmezteti tehát az érdekelt köröket Budapesti és bécsi tőzsdék szokásai értelmében szilva lekvár vagy lekvár név alatt csak friss szilvából főzött termék hozható forgalomba. Minthogy pedig az aszalt laj szilvából készült lekvár nem olyan jó ízű, romlékonyabb meg olcsóbb is mint a friss szilvából készült a vásárló közönség érdeke, hogy ilyen árut csak akkor fogadjon el, ha az kifejezetten aszalt szilva lekvár névvel van jelezve.

mellettk. Hanem mire a faluba beért s a vonat dűbörgés nesze után ki a vaspálya állomásra, szive erősen vert s úgy érezte minthe a mellét valami szét akarta volna repeszteni.

A vonat előtte indult tovább. Dehogy, birta volna bezárni a következőt. Neki vágott gyalog, a mint csak birták a lábait.

Otthon! Hát van neki? — Mi van otthon?

De kérheti e? Mikor úgy van, mintha elhagyta volna az asszonyát!

Nem úgy! nem úgy! — Miatta őt, miatta lett rabbá. Fiatal élete ötödfél esztendejéért az felel, annak kell felelnie!

Ha az az asszony valakivel — Nem birta folytatni tovább — Megölöm! megölöm! ordította s felemelt karokkal mint az eszeveszett rohant előre, miközben megbotlott, végig terült az uton s homlokát bezuzta az ut kövén.

Ez lelohasztotta az indulatát. Homloksebé arcát a vértől kimosta az arra folydogált patak vizében. A minék partján ott maradt üve. Itt meg a nagy felindulás után ugyan olyan csüggedés fogta el. Hát nem tagadták e meg? Mindenki. Az ismerősök, a pajtások, még apja, anyja is. A felesége meg tudta e, hogy érte számolt le az ellen-

felével. Hiszen a felesége szerette. Igazán szerette. És ártatlan volt. Nem is sejtette, mi ment végbe kettőjük között. Aztán mikor mindenki elhagyta, ő szive teljességével közeledett hozzá. És ő ellökte magától. Ha ez az asszony kárpótlást keresett — és talált —

Felugrott s ment, rohant tovább mint az üzött vad.

Már egészen benne volt a világban. Hanem ezzel a gondolattal. És a tudattal, hogy mind más, a kikre nézve létezett, kiközösítették.

Egy éves házások se voltak, a mikor az a dolog megese. S ő fogná számon kérni az asszonyától a fiatal éveit? És ha ő tőle — az asszony —

Utközben tudakozódik a faluja után, mert erre soha se járt. A leglőbb nem is ismeri. A ki hallott felőle, csak annyit tud, hogy messze van. Nagy törődötten közelíti meg a következő vaspálya állomást. Ott végre utba igazítják. Egyfolytában kell utaznia 12 órát vasuton, aztán ugyan annyit gyalog. Holnap este, mire haza ér.

Rideg kemény volt egész uton. Szót se váltott senkivel. Mikor a vonatról leszált, mintha ellenállhatlan kényszer üldözte volna. Be a városba. Nagy konyhakést vett. És köszörűt hozzá, a mivel az uton mentében

kiélesítette.

Aztán kibontotta a mellén a ruhát. Tapogatta, hogy hol ver a szive. Erősen rá nyomta a baloldalára a tenyerét s hallgatózott. Így akarta kitudni, mennyire lehet belül.

Az ut mellett a melyen haladt, erős fa eregette sudarait az égnek. Odament mellé. A kést a nyele felől a fa derekához feszítette s kitarlta mellét a penge hegyéig. Ez egészen érte. Így vizsgálta, hogyan kell hova kell bedőlni.

... Ha valaki, akárki görbe szemmel talál ránézni ...

Olyan érzés vett rajta erőt, a mit soha se érzett azelőtt. Bizony nem! Ezt csak azok ismerhetik, a kik tul vannak azon, hogy ott legyenek, a honnan ő is jött.

Végre elért a faluja határába. Az idő nagyon későre lehetett. Rideg setét, semerre élőlény. A kitől megkérdezhetné, merre menjen, a feleségét merre keresse.

Valami pislogó fény kalauzolta. A mint közelbe éri, látta, hogy a legszélső viskója a falunak, a honnét kicsillámlik. Ott még ébren vannak.

Oda lopódzott az alakhoz, a honnét a fény előtört. Le volt függönyözve. De a függöny egyik csücske félre volt lebbenve, s a házagon be lehetett látni a szobába.

Mikszáth ünneplése. Se szeri se száma annak a sokféle kitüntetésnek, a mi Mikszáth Kálmánt 40 éves írói jubileuma alkalmából elárasszja. Szülőfaluját Mikszáthfalvának nevezték el (most már „de Eadem” írhatná magát, ha armálisra volna vágyakozása.) Nevéről utcákat neveznek el Pesten és a vidéken (Szécsényben is kellene egy Mikszáth Kálmán-utca) Mint főrendiházi tag, méltóságos ur lesz, azonkívül megkapja a Szent István rend kiskiresztjét. Anyai elődeinek lakozási helyén, Horpácson donációt kap, állami adakozásból. Írók, festők, szobrászok mindenféleképpen megörökítik. Az egyetem diszdoktorrá avatta. Ennyiféle megtisztelés még nem ért egy nógrádmegyei tiszteletbeli esküdtet. Ki hitte volna akkor? Pünköszt másodnapján megvalóságos királlyá tették, az egész országot hódolt előtte; egy napra minden álma valósággá vált, mint ő írta Jó-kairól. Vármegyéjéből Nógrádból is sokan leutaztak erre a fényes Bupadesti ünnepélyre. Különbösen az ország minden városába fájában ünneplik öt nap-nap mellett. A Balassagyarmati ünnepséget — mint értesülünk — az őszön rendezik az állami főgimnázium. Még csak az hiányzik, hogy Balassagyarmat vagy Losonc pispolgárrá válassza őt. Nem a legnagyszerűbb, de mindenesetre egyik legkedvesebb megtiszteltetés lenne az ránézve.

Mikszáth Kálmán szükebb hazája, Nógrád vármegye mint jeleztük kedves ajándékot adott kiváló fiának írói jubileuma emlékére. Muzányi Gyula szobrásszal megmintáztatta Mikszáth „Kalandainé asszonyom” című művének híres kupsktanácsát, amelyben a botos bíró maga Mikszáth Kálmán, körülötte vannak: Pogány, Filcik, Vér Klári, Suskz Mihály és az esküdt.

Elvesztett pénztárca. Lövinger Bertalan Bede busztjai földbirtokos tegnap délelőtt Szécsényben elvesztette pénztárcáját, melyben 1400 korona készpénz és egy 3000 koronáról kiállított váltó volt. A becsületes megtalálónak 400 korona jutalmat ígér Löviuger.

A lámpa az asztalon állott s fénye rávetődött az ágyra az asztal közelében. Az ágyon szőke fürtű gyermek. Aludt. Az ágy szélén pedig halvány fiatal asszony ült. Kezei ölében. Tekintete mintha a messzeségre lenne függesztve.

Egyet fordult vele a világ. Mindent megértett. Mi történt vele tovább? Ki bima erről számot adni? Mi volt az, hang-e vagy riasztó bödület a mi kitért a melléből? Ugy esett be az ajtón, annak a halvány asszonynak a lábai elé. Átkulcsolva tárdeit. Szónak nem volt ura. Hanem zokogott fuldokolva, keservesen

— Andri itt vagy mondja az asszony. Aztán lehajol. Felemelte.

Amaz pedig úgy érezte, hogy vissza van adva a létnek.

A neszre az alvó gyermek felébredt. Látta, e mint anyja az ágya mellett áll s mellette férfi, a ki a kezét az anyja vállára nyugtaltja.

— Mari! Itt van apa!? szólítja az anyja.

A gyerek anyja felé nyújtja karjait, mint ha annak ölét kíváncsodik. Az anya felveszi. Aztán oda teszi az ő ölét. A gyerek pedig hozzá simul s egyik karját a nyaka körül fonja, a másik kezét pedig végig húzza az arcán s apró ujjacskái az apa bajuszán akadnak meg.

Megvadult bika. Mihály-Gergén folyó hó 13-án hajtották ki az idei tavaszon első ízben a tehencsordát a legelőre. A legelőn megvadult a falu bikája és Liszkóczi István csordást úgy össze-vissza lökdöste s taposta, hogy még kün legelőn kilehelte lelkét. Azután vad bömböléssel a faluba szaladt be, ahol Szántó Lajos kovácsmestert taposta össze. Szántó sérülései is halálosak. A falu népe látván, hogy a bős állatot megfékezni nem lehet, Gróf Pejacevich Mikó Endre kerülőjével Hegedűs Lászlóval agyon lövették.

A Ferencz József keserűvíz reklamáziója. A Gyógyszerészi Hetilap írja, egy kissé mársok az, amit a Ferencz József keserűvíz reklamáziójával annak főelárusító elkövetnek. Ahoz elvégre semmi közünk, hogy a legkisebb vidéki lapban a napi hírek között találunk róla mindenféle mesét mert a mert a kereskedőnek joga van a reklamázióhoz s erre manapság a kereskedői életben szükség is van. De az már sok, hogy hirdetéseiben egyenes diszkreditálni akarja a gyógyszereseket és például kijelenti, hogy a ricinus olajnál nem csak jobb a Ferencz József keserűvíz, hanem a ricinus olaj egyenesen rossz. Az Országos gyógyszerész egyesület vezetősége hivatalos uton följelentést tett e meg nem engedett reklamázió ellen s a gyógyszeresek mozgalmat indítottak, hogy a keserűvíz, melynek egyetlen tulajdonsága a drágasága, ne tartsák a gyógyszertárakban.

Hirdetés kiállítás. A leipzig Buchgewerbehauseban nemrég nagyszabású hirdetés kiállítást rendeztek melyet úgy a szakemberek mint laikusok igaz érdeklődéssel szemléltek. A kiállítás anyaga rajzolt és szedett hirdetésekkel állott. A rajzoltakat művészek készítették és ezek voltak tulsúlyban, bár érezhető volt a bemutatott anyagban a törekvés, hogy a hirdetések szedéssel állítsanak elő s az ily irányu munkák élénken bizonyítják, hogy szedés tehnikával előállított hirdetésekkel milyen hatást lehet elérni. A német kiállítók voltak tulsúlyban, mert a külföldi munka kevés volt a kiállításon, ezek közül különösen az angol és amerikai munkák voltak azok, amelyek leginkább tetszettek. A betűöntők egyenként a szedett hirdetésekben legujabb anyagaikat mutatták be.

Lucernások letesítése. Egyik leghálálosabb takarmánynövényünk kétségen kívül a lucerna mert igen nagy terméseket ad, éveken keresztül kaszálható s kitűnő takarmányt szolgáltat. De csak akkor tart ki éveken át, csak akkor ad nagy terméseket, ha talaját jól előkészítettük s jól megtrágyáztuk. A mély művelés a lucerna sikerültének egyik legfőbb kelléke, azért ha csak lehetséges, a talaj porhanyítóval készítsük elő részére a talajt, s mindenesetre apróra műveljük azt fel. Éppen ilyen fontos kellék a talajnak bőséges trágyával való ellátása. Az istálló trágyát ősszel — de minden esetre a tél folyamán hordjuk ki a talajra s szántuk idejekorán alá, a szuperfoszfátot pedig a vetőszántás előtt szórjuk ki. Foszfor trágyára a lucernának ugyanis még az eselben is szüksége van, ha a talaj istálló trágyát is kapott, mert idő előtti kipusztulásának nem ritkán a talaj foszfor szegénysége az oka. Ha még a folyó évben akarjuk a lucernát kaszálni, akkor nem szükséges védőnövényvel vetnünk, mert védőnövény nélkül is bizonyosan jól, sőt még jobban sikerül. Kísérletek az bizonyítják, hogy magyar holdankint 150 kg

szuperfoszfáttal elvetett lucerna 2—3 és alatt 250é—4500 kilogrammal több szénatermést adott.

A vevőközönség szociális nevelése. Oly jelző, melyet rendszeresen csak az alkalmazottak és munkások hangoztatnak és melyet a mi társadalmunkban megleszoktak mosolyogni, mert utó sztikus követelés Érdekes jelenség és felemlítésre méltó, hogy a vevőközönség irányítás nélküli egészen ésszerűlen viselkedése ellen munkaadó szövetségek is emelnek már szót. A fürthi szabóiparosok szövetsége felhívással fordul a vásárló közönséghez, melyben a közönség lelkiismeretére és észére ápellát. A szabóiparban egyes hónapokban túl sok a munka, nem győzik túl órázással sem, más hónapokban februárban márciusban semmi munka sincs, úgy, hogy a segédek nagyrészt a munkaadók nem képesek foglalkoztatni. Szociális indokból de a vevőközönség érdekében kéri tehát a munkaadó szövetség, hogy a vevőközönség a csendes hónapokban fedezze szükségletének egy részét. A tanulság ebből az, igen is reá lehetne nevelni a közönséget a szociális gondolkodásra.

A tanítók kedvezményes vasuti jegye. A kereskedelemügyi miniszteriomban máj: expediciósra kézszen áll az a miniszteri rendelet, mely a felekezett és községi tanítóknak a vasuti-félarú menet jegy váltására jogosító igazolványok elnyerhetésének kedvezményét megadja. Ez a kedvezmény folyó évi május hó 1-től érvényes.

Színházok. E címen dr. Bárdos Arthur szerkesztésében színházi hetilap indult meg a fővárosban. Ez az egyetlen magyar színházi és zenei hetilap; és az első magyar színházi revü, mely a rájával, a rendezéssel, a színésszel és a dekorációval és főként mindeme részletek teljességével: a mostanában forradalmi korát élő új színpadművészettel komolyan és szakszerűen foglalkozik.

Ezüstérem egy iparosnak. A budapesten rendezett nemzetközi kertészeti kiállítási juryje Ulip István losonci kertésznek izléses virágkötészetért az egyesületi ezüstérmét és diszoklevelet ítél meg.

— **Kivándorló emberek —** kivándorló pénz. Az amerikai Egyesült-Államok kongresszusa két év előtt bizottságot küldött ki bevándorlással kapcsolatos kérdések tanulmányozására. Ez a bizottság legutóbbi jelentésében a bevándorlók által régi hazájukba küldött pénzekekről szól. A jelentés szerint a bevándorlottak évenként 1.375.000.000. dollárt küldenek haza. Ebből az összegből Olaszországra jután a legtöbb esik Ausztria-Magyarországra és pedig 75 millió dollár. Magyarország a kimutatásba nincs külön feltüntetve.

A népszerűség titka. Mióta híre kelt annak, hogy Löw Sándor budapesti ékszerész (József körút 31) Trencséntepliczen üzletet nyit a fürdőszézonra, egyre-másra érkeznek az üdvözlő levelek a népszerű ékszerészhez. Löw népszerűségének minden titka abban áll, hogy a közönség pénzéért olyan ellenértéket nyújt, amely a legkényesebb igényeket is teljesen kielégíti. Üzletében a pontos kiszolgálás, feltétlen udvariasság, szolid fix ár az első s kiterjedt vevőkörre nőten nő, mert ékszeráruiiban soha sem csaldódik a Trencséntepliczi új üzletét, ugz mint a budapestit is igazi művészi izléssel rendezte be Löw, úgy hogy a valóságos látványossága a keis fürdőhelynek.

361—910 szám.

Árverési hirdetemény.

Alulírott bírósági végrehajtó az 1881. évi LX. t.-cz. 102. §-a értelmében ezennel köz-hírré teszi, hogy a Budapesti VI. ker. kir. járásbírótság 1907 Sp V 1462 számú végzése következtében dr. Rajner Béla ügyvéd által képviselt Könyves Kálmán javára 467 K. 60 f. s jár erejéig 1908 évi aug. hó 8-án fogatatosított kielégítési végrehajtás útján felül lefoglalt és 1293 K.-ra becsült következő ingóságok, u. m.: butorok, 1 varrógép, 1 cimbalom és 1 sertés nyilvános árverésen eladatnak.

Mely árverésnek a szécsényi kir. jbiróság 1908-ik évi V. 426/9 számú végzése folytán 476 kor. 60 fill. tőkekövetés ennek 1906 évi juli. hó 1 napjától járó 5% kamatai eddig összesen 67 kor. fillérben hátr. bíróság már megállapított és árverés kitűzés 5 kor. költségek erejéig Nógrádludányban leendő eszközzésére 1910 évi május hó 31-ik napjának délutáni 3 órája határidőül kitűzetik és ahhoz a venni szándékozók ezennel oly megjegyzéssel hivatnak meg, hogy az érintett ingóságok az 1881. évi LX. t.-c. 107 és 108. §-ai értelmében készpénzfizetés mellett a legtöbbet ígérőnek szükség esetén becsáron alul is elfognak adatni.

Amennyiben az árverezendőingóságokat mások is le és felülfoglaltatták, s azokra kielégítési jogot nyertek volna, ezen árverés az 1881. évi LX. t.-c. 102. §-a értelmében ezek javára is elrendeltetik.

Kelt Szécsény, 1910 évi máj. hó 10-án.

Nagy, kir. bir. végrehajtó.

Kítüntetve!

Kítüntetve!

Legjobb élővirág bevásárlási forrás!

ULIP ISTVÁN

virágterme Losoncon,

Kossuth Lajos-utca 8. Vigadó mellett.

Izésses munkáért kítüntetve állami arany-éremmel és díszoklevéllel.

Nagy választék műkorszoruk-és szalagokban.

Vidéki megrendeléseket pontosan eszközök.

Tisztelettel

ULIP ISTVÁN

virágkötő specialista, Losoncon

KALMAR ISTVÁN

eszközszájában

folyó hó 21-étől kezdődőleg

FAGYLAJT

— és —

JEGESKÁVÉ

minden időben hapható!

HIRDETÉSEK

juttányosan közöltetnek e hirlapban.

Vasas fürdő!**NÓGRÁDMEGYÉBEN****Vasas-fürdő!****Ráros-Mulyadi vasas-fürdő**

teljesen újonnan építve, kényelmes és kellemes kirándulási hely.

Csinos vendég-szobák!**Kitünő ételek és italok!****Vasuti állomás Nógrad-Szakal, közvetlen a fürdő mellett.****Túr- és retur-jegyekkel lehet utazni.****Fürdőtulajdonos: SCHVARCZ SOMA, Nógrad-Szakal.****GLATTSTEIN ADOLF**

könyvnyomdája, könyv- és papírkereskedése

SZÉCSÉNYBEN.

Elvállalok mindenféle könyvnyomdaimunkákat a legjuttányosabb áron.

Nagy választék képes levelező-lapokban!

Díszdoboz-levélpapír és mindenféle irodai felszerelésekből nagy raktár.

Magyar királyi dohányáruda.**Szécsényi Hirlap kiadóhivatala.**